ZEROHEDGE: Zprávy z NATOstanem vnuceného Mlýnku na maso

- CZ24 News | 19. prosince 2022

Současná ruská doktrína dokonce umožňuje Moskvě odpovědět jadernými údery; koneckonců na letecké základně Engels-2 se nacházejí bombardéry schopné nést jaderné zbraně, což jsou prvotřídní strategické prostředky. Drony byly zcela jistě vypuštěny infiltrovanými agenty uvnitř ruského území.

Pallas Athéna, bohyně geopolitiky, si někde ve svém soukromém panteonu představení nesmírně užívá. Nikdo nemohl prodělat, pokud vsadil na produkci gigantického kvanta nesmyslů, které vypouštěla korporátní média, známá také jako západní mainstreamová média, a na ocenění "Osobnost roku" . Tu udělila megalomanskému, kokainem nadopovanému herci, který se vydává za válečného vůdce.

Kýčovitá nonstop přehlídka západních vojenských analytiků nyní "odhaduje", že prvními cíli nadcházejícího společného rusko-běloruského útoku na černou díru 404 dříve známou jako Ukrajina budou Lvov, Luck, Rivne, Žitomyr, a proč do toho rovnou z druhé osy nepřihodit Kyjev. Ruský generální štáb pozorně sleduje veškeré dění a možná se bude řídit i radami takových "analytiků". A pak je tu přímo panika, protože ministerstvo obrany oznámilo, že strategické raketové síly naložily dvě ICBM Jars do určených sil. Následovaly všeobecné výkřiky hrůzy typu "Rusko připravuje jadernou raketu schopnou zasáhnout hluboko v USA".

Některá fakta se však nikdy nezmění. Číslo jedna je NATO jako výplod kolektivní – extrémně narušené – představivosti Západu. Kdyby někdy došlo na tlak – jak doufají a modlí se straussovští a neoconští válečníci v křeslech -, Rusko může pohodlně porazit celé NATO, protože "tam" téměř nic není. To by ovšem vyžadovalo masivní ruskou mobilizaci. Za současného stavu může Rusko vypadat v několika čtvrtletích slabě, protože aktivovalo v nejlepším případě 100 000 vojáků proti možná 1 milionu ukrajinských vojáků. Jako by se Moskva nenechala zrovna svést myšlenkou "vítězství" – což může být docela zvrácený případ.

Ani nyní Moskva nezmobilizovala dostatek vojáků k obsazení Ukrajiny. A to by teoreticky bylo nezbytně nutné k úplné "denacifikaci" kyjevského gangu. Operativní pojem je však slůvko "teoreticky". Moskva se ve skutečnosti zabývá předváděním zcela nové teorie a to bez ohledu na to, že několik exaltovaných duší kolportuje, že Putina by měl nahradit Alexandr Bortnikov z FSB.

Z nepřítele nezbude nic

Rusko může díky svému komplexu hypersonických raket během několika hodin vyřadit z provozu všechny mosty, přístavy, letiště, ale i elektrárny, zásobníky ropy a zemního plynu, rotterdamská zařízení na přepravu ropy a zemního plynu. Všechna zařízení na výrobu energie v celém NATOstánu by byla zničena. Evropa by byla odříznuta od přírodních zdrojů. Omráčené a zmatené Impérium by nebylo schopno přesunout do Evropy svá vojska, tedy jakákoli vojska.

A provokace stále pokračují. Z nedávného útoku ukrajinských bezpilotních letounů Tu-141 na leteckou základnu Engels-2 obvinila Moskva Kyjev a ten celkem nepřekvapivě odmítl veškerou odpovědnost. Ale fakt, na kterém skutečně záleží, bylo strategické sdělení Moskvy směrem na USA/NATO. Putin koketoval s myšlenkou, že dříve či později může dojít k vážnému incidentu v případě, že zbraně USA/NATO dodané Kyjevu budou použity k úderu hluboko na území Ruské federace a na strategické cíle.

Současná ruská doktrína dokonce umožňuje Moskvě odpovědět jadernými údery; koneckonců na letecké základně Engels-2 se nacházejí bombardéry schopné nést jaderné zbraně, což jsou prvotřídní strategické prostředky. Drony byly zcela jistě vypuštěny infiltrovanými agenty uvnitř ruského území. Pokud by pocházely z vnějšku Ruska a byly interpretovány jako jaderné rakety, mohlo by to vyvolat odpálení stovek ruských jaderných raket proti NATOstánu. Putin to před týdnem na summitu Euroasijské ekonomické rady v kyrgyzském Biškeku osobně řekl chmurně a zcela jasně:

Ujišťuji vás, že poté, co systém včasného varování obdrží signál o raketovém útoku, budou ve vzduchu stovky našich raket (…) Není možné je zastavit (…) Z nepřítele nezbude nic, protože není možné zachytit stovku raket. To je samozřejmě odstrašující prostředek, vážný odstrašující prostředek.

Ne ovšem pro hloupostí zkorodovanou straussovskou bandu neoconů, která reálně řídí americkou zahraniční "politiku". Není divu, že spolehlivé ruské zpravodajské zdroje zjistily, že rakety, které zasáhly Engels-2, byly odpáleny na místě, ačkoli si kyjevský režim přál, aby se věřilo v opak.

A tím se celá šaráda mění v dadaistickou frašku s omámeným a zmateným impériem, které je stále vázáno na blázna v Kyjevě. Ten stále věří, že ukrajinské S-300, které zasáhly Polsko, pocházely z Ruska. K tomu dada se přidal celý svět, a nejen Washington, jako rukojmí maniaka alias "Osobnosti roku", který má virtuální možnost vyprovokovat celosvětovou jadernou válku.

Červený Napoleon na dači

Mezitím Rusko na zemi přešlo na strategii hlubokých operací, a to ve velkém stylu. Na několika místech podél rozsáhlé frontové linie útočí na body, které s největší pravděpodobností vylákají na světlo nebohé ukrajinské zálohy, které se skrývají na druhé linii obrany. Když zálohy vyrazí přes neúrodnou, bahnitou půdu a neprůchodné cesty na pomoc frontovým jednotkám, budou zmasakrovány celé prapory.

Rusové zatím neútočili na hluboko v týlu na třetí linii, kde se asi nachází ukrajinské velení a řízení. Ve hře je vyčerpávající válka podle strategie hlubokých operací, přímo z příručky legendárního "Rudého Napoleona", polního maršála Michaila Tuchačevského.

Rusko šetří vojáky, personál a vybavení. A dělá úplné divy v obtížném terénu, kde vozidla zapadají na deštivých cestách. Tato taktika opakoného ostřelování, den co den, po několik měsíců, vedla k (nejméně) 400 000 ukrajinských obětí. Říkejme tomu ztělesnění útočné války.

Historici si budou libovat, že celý scénář připomíná bitvu u Agincourtu. Zde to bylo tak, že vlna za vlnou francouzských rytířů (hrajících roli dnešních Ukrajinců a polských žoldnéřů/NATO) neustále běžela do kopce proti anglickým lučištníkům a rytířům. Ti jen stáli na místě a nechali je přicházet, a pak znovu a znovu bili do druhé linie.

Rozdíl je samozřejmě v tom, že Rusové uplatňují taktiku útočné války den za dnem už půl roku, zatímco Agincourt byl jen jednou bitvou v jediném dni. Než tento mlýnek na maso skončí, celá generace Ukrajinců a Poláků půjde vstříc svému osudu.

Kolektivní mýtus Západu o ukrajinském "vítězství" nad ruskou opotřebovací válkou se nedá kvalifikovat ani jako kosmická paranoia. Je to mizerný, smrtící vtip. Jediným východiskem by bylo usednout k jednacímu stolu, a to hned, než kladivo, což další ruská ofenzíva, dopadne na kovadlinu, tedy na stávající frontovou linii. Ale NATO samozřejmě nevyjednává, jak světu neustále připomíná Stoltenberg. To může být v jistém smyslu požehnáním, protože NATO se nakonec může rozpadnout na nesčetné kusy, zcela ponížené na zemi navzdory všem svým promyšleným válečným plánům.

Andrej Marťanov bezkonkurenčně sleduje naprostou ekonomickou, morální, intelektuální – a především vojenskou – degradaci kolektivního Západu, vše prosáklé lží, mizernými P.R. kličkami a "omračující neschopností ve všech oblastech". To vše v době, kdy se Rusko připravuje "na další 'porážku', jako je znovudobytí celého Donbasu a pak… Kdo ví, co pak. Rychlé vítězství by pro Rusko bylo prohrou, protože NATO by stále existovalo. Ne, Rusko to musí urychlit tak, že vtáhne NATO do mlýnku".

Pallas Athéna, bohyně geopolitiky, se někde ve svém soukromém panteonu nesmírně baví. Ale, počkejte; ve skutečnosti je už reinkarnovaná a jmenuje se Maria Zacharovová.

AUTOR: Pepe Escobar

ZDROJ

Překlad: e-republika.cz